

Tentoonstelling 'Onbemind'

Waar te beginnen als je, als gastcurator, uit meer dan 1300 kunstwerken een selectie mag maken? Kies ik op persoonlijke smaak, op thema of op naam? En waarom dan? Moeilijk moeilijk.

Ik wilde minder te kiezen hebben.

In 2007 organiseerde ik het kunstproject Watertanden in opdracht van vier kunstuitlenen (Schiedam, Vlaardingen, Gouda en Gorinchem). Ik vroeg acht curatoren (o.a. van musea) om op basis van de vier collecties een tentoonstelling samen te stellen. Een nog moeilijkere opgave dan die ik nu heb want zij moesten kiezen uit duizenden kunstwerken. Ik herinnerde me dat, toen ik voor één van de tentoonstellingen enkele kunstwerken in Gouda ophaalde, een medewerker daar zei "dat de curatoren allemaal kunstwerken kozen die nooit werden uitgeleend". Kortom, hij zei eigenlijk dat 'de kenner' andere kunstwerken koos dan degene die normaal gesproken via de kunstuitleen kunst in huis haalt.

Een boeiend gegeven, er lijkt dus een behoorlijke contradictie te zijn tussen de kunstwerken die veelal worden uitgeleend en de kwaliteit die men vanuit de kunstwereld aan de kunstwerken toekent.

Ik besloot mijn keuze te beperken tot kunstwerken die nog nooit zijn uitgeleend. Kunstwerken die nog wachten op hun eerste muur, hun eerste huis, een eerste liefhebber. Tot mijn verbazing kon ik kiezen uit meer dan 300 kunstwerken.

De tentoonstelling 'Onbemind' die ik heb samengesteld bestaat uit kunstwerken, die nog nooit zijn uitgeleend, en waarvan ik dat echt niet snap. Ik gun al deze kunstwerken een huis, een liefhebber. Het zijn, in mijn optiek, kwalitatief hele goede en interessante kunstwerken van even zo goede en interessante kunstenaars. De kunstwerken moeten hoognodig het CBK verlaten. Ik koos kunstwerken die ik allemaal zou willen huren.

Ik ben een kunstkenner, al zeg ik het zelf. Ik besloot een klein testje te doen. Recentelijk heeft een kunsthistorica binnen de collectie van het CBK Schiedam een kerncollectie benoemd. Kunstwerken die vanwege de kwaliteit of de cultuurhistorische waarde voor de stad, wel uitgeleend maar niet verkocht mogen worden. 90% van de kunstwerken die ik uitkoos voor deze tentoonstelling, behoren tot de kerncollectie (en zijn dus nooit uitgeleend geweest).

Ja, er is een contradictie tussen wat de kunstkenner in huis wil hebben, en de gemiddelde lener van een uitleen. Ik hoop dat 'Onbemind' dat onderscheid een beetje opheft.

Wie gaat – eindelijk - deze geweldige kunstwerken lenen?

uw gastcurator Esther Didden
april 2010